

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224686
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117224686.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Jany Burešovej, v spore žalobkyne: T. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX, XXX XX E., právnej zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, IČO: 35 805 731, sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, právne zastúpenému: RR Legal Corp., s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 46 789 634, sídlom Humenské námestie 4, 851 07 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 338,58 Eur s príslušenstvom a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č.k. 15Csp/276/2017-59 z 09.04.2018 v spojení s opravným uznesením, č.k. 15Csp/276/2017-214 z 16.07.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie v spojení s opravným uznesením, č.k. 15Csp/276/2017-214 z 16.7.2018.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobkyňi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu vo výške 730,- Eur, a to do 7 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.
2. Opravným uznesením č.k. 15Csp/276/2017-214 z 16.7.2018 súd 1. Inštancie opravil záhlavie uznesenia č.k. 15Csp/276/2017-59 zo dňa 09.apríla 2018 v časti označenia obchodného mena žalovaného tak, že správne znie: „Endepro, s.r.o. v likvidácii“. Uznesenie odôvodnil tým, že na základe uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 5Co/89/2018-204 zo dňa 19. 06. 2018 súd zistil, že v predmetnom uznesení došlo k zrejmej nesprávnosti v tom, že v jeho záhlaví bol žalovaný označený obchodným menom Provident Financial, s.r.o., namiesto Endepro, s.r.o. v likvidácii, ako malo byť uvedené správne.
3. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie § 324 ods.1,3, § 325 ods.1,2, § 326 ods.1, § 328 ods.1, § 329 ods.1 a § 333 a § 334 CSP. Opravné uznesenie § 224 CSP.
4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 08.12.2017 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 338,58 Eur s prísl. a taktiež sa domáhala určenia neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 44727893 zo dňa 24.10.2010.
5. Podaním doručeným súdu dňa 19.03.2018 podala žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom by súd uložil žalovanému povinnosť pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobkyňi, zložiť do úschovy na súde peňažnú sumu vo výške 730,- Eur, a to do 7 dní odo dňa doručenia takéhoto uznesenia.

6. Súd preskúmal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj k nemu pripojené listinné dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila na podporu svojich tvrdení a má za to, že návrh je dôvodný a žalobkyňa preukázala v dostatočnej miere opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia tak, ako sa ho domáha a uviedla konkrétne skutočnosti, ktoré poukazujú na dôvodnosť potreby dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu. Listinné dôkazy podporujú tvrdenie žalobkyne, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, čo by malo za následok nutnosť považovať daný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Za daného stavu považuje súd tvrdenia žalobkyne o absencii obligatórnych náležitostí v spotrebiteľskej zmluve a prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvných dojednaniach spotrebiteľa s dodávateľom za dostatočné pre účely nariadenia neodkladného opatrenia. Až v konaní vo veci samej bude s konečnou platnosťou vyriešené, či tvrdené argumenty obstoja z hľadísk zákonných kritérií podľa príslušných ustanovení osobitných právnych noriem upravujúcich spotrebiteľské právne vzťahy.

7. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že tu existuje dôvodná obava, že budúca exekúcia nároku úspešnej žalobkyne bude zmarená, a to vzhľadom na vyhlásenia samotného žalovaného, ktorý už od konca roka 2015 neposkytuje žiadne úvery a pôžičky a výrazne obmedzil svoju podnikateľskú činnosť. Žalovaný poskytol oficiálne vyjadrenie podľa ktorého „Od 18. decembra 2015 vzhľadom k legislatívnym zmenám týkajúcich sa poskytovania spotrebiteľských úverov pozastavil poskytovanie nových úverov. Po dôkladnom posúdení dopadu zmien na jeho podnikanie sa rozhodol ukončiť poskytovanie úverov do domácností prostredníctvom obchodných zástupcov na Slovensku a neponúkať ďalej ani úver na účet. Provident bude naďalej poskytovať servis svojim súčasným zákazníkom a bude vyberať splátky úverov na základe zmluvných záväzkov“. Toto vyhlásenie bolo poskytnuté ako oficiálne autorizované vyhlásenie samotného žalovaného pre médiá a je zverejnené aj na webovej stránke žalovaného, pričom z jeho obsahu je zrejmé, že ďalšia činnosť žalovaného je výrazne obmedzená výlučne len na spravovanie už poskytnutých úverov a poskytovanie servisu doterajším zákazníkom. Súd mal taktiež z aktuálneho výpisu z obchodného registra žalovaného za preukázané, že žalovaný doposiaľ ako obchodná spoločnosť síce nezanikol, avšak z verejne dostupných informácií je známe, že sú pravdivé tvrdenia žalobcu, že žalovaný pozastavil a obmedzil výrazne svoju činnosť, v súčasnosti žiadne nové úvery či pôžičky neposkytuje, zrušil všetky svoje obchodné pobočky, nevykonáva svoju činnosť prostredníctvom obchodných zástupcov, ktoré skutočnosti môžu dôvodne vyvolávať v žalobkyni obavy v súvislosti s budúcim výkonom a vymožitelnosťou jej nároku uplatňovaného v danom spore. Žalobkyňa predložila ako listinný dôkaz výročnú správu spoločnosti Provident Financial s.r.o. Bratislava za rok 2016, z ktorej obsahu vyplýva, že vlastné imanie žalovaného je v výrazne v záporných hodnotách a to - 16.205.010 Eur, pričom z výpisu z obchodného registra vyplýva, že zapísaná súhrnná výška splateného vkladu spoločníkov žalovaného je len v sume 6.155.802,20 Eur, z čoho je zrejmé, že záporné vlastné imanie spoločnosti vysoko prevyšuje hodnotu základného imania spoločnosti.

8. Už aj z tejto konštatovanej skutočnosti je možné vyvodiť dôvodnosť obáv žalobkyne, že súčasná utlmená činnosť žalovaného, výsledky hospodárenia za uplynulé obdobie a majetok žalovaného nedávajú dostatočnú záruku budúcej vymožitelnosti jej nároku, ktorý jej bude v konaní potenciálne priznaný.

9. Požadovanú výšku skladanej sumy 730,- Eur súd považoval za primeranú, neprekračujúcu nevyhnutnú mieru zásahu do práv žalovaného, keďže táto pokrýva iba sumu žalovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania žalobkyne.

10. Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie žalovaný. Namietal, že nebolo preukázané splnenie podmienok podľa § 324 ods. 3 CSP. Podľa uvedeného ustanovenia neodkladné opatrenie možno nariadiť iba za podmienky, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. V tomto smere sa súd uspokojil s tvrdením žalobcu a s tým, že sám žalovaný nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Súd však nezohľadnil, že záložné právo, ktoré možno zriadiť zabezpečovacím opatrením (§ 343 ods. 1 CSP) možno zriadiť nielen k nehnuteľnostiam, ale aj iným majetkovým hodnotám. S tým sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, hoci je z verejne dostupnej účtovnej závierky žalovaného za rok 2016 (a čoskoro bude zverejnená závierka za rok 2017) zrejmé, že žalovaný majetok má.

11. Pokiaľ ide o tvrdenie, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, v skutočnosti žiadna taká obava neexistuje. Napadnuté uznesenie neodkazuje na žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnú odôvodniteľnú obavu z toho, že údajná exekúcia žalobcu by (v prípade úspechu žalobcu v konaní o veci

samej) mohla byť ohrozená. Žalovaný nie je v úpadku, pretože nie je platobne neschopný a nie je ani predĺžený. Na preukázanie týchto skutočností žalovaný poukázal na svoju riadnu individuálnu účtovnú závierku za rok 2016, z ktorej vyplýva niekoľko rozhodných skutočností:

- žalovaný rozhodne nie je predĺžený pretože ku koncu účtovného obdobia 2016 hodnota majetku žalovaného bola spolu v sume 43.981.745,- Eur a hodnota všetkých záväzkov žalovaného v sume 25.286.259,- Eur (v záväzkoch sú pritom zahrnuté aj napríklad vytvorené krátkodobé rezervy v sume 6.805.829,- Eur a podobne);
- žalovanému sa ekonomicky darí, keďže žalovaný ku koncu účtovného obdobia 2016 dosiahol zisk v sume 11.956.972,- Eur;
- žalovaný má aj dlhodobý hmotný majetok (vrátane stavieb, huteľných vecí a podobne) ocenený ku koncu účtovného obdobia 2016 v sume 3.055.659,- Eur; žalovaný tiež mal ku koncu účtovného obdobia 2016 len na účtoch v bankách sumu: 5.678.394,- Eur.

12. Obdobné ukazovatele budú zrejmé aj z individuálnej účtovnej závierky za rok 2017, ktorá bude publikovaná v najbližších dňoch. Žalovaný považoval prinajmenšom za absurdné nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že by údajne mohla byť ohrozená exekúcia žalovanej pohľadávky rádovo v sume 1.290,- Eur čoho dôkazom je riadna individuálna účtovná závierka žalovaného za rok 2016.

13. Žalovaný ďalej namietal, že je dcérskou spoločnosťou britskej spoločnosti International Personal Finance Investments Limited pôsobiacou (nerátajúc Slovenskú republiku) v 12-tich štátoch a riadiacou sa nadštandardnými etickými kódexmi, ktorá svoju históriu odvodzuje ešte z roku 1880. Akcie menovaného spoločníka žalovaného sú kótované na Londýnskej burze (London Stock Exchange, vid. www.londonstockexchange.com) a pre reputáciu celej obchodnej skupiny je neprípustné, aby sa žalovaný voči plneniu prípadných dlhov tretích osôb dopustil akéhokoľvek konania vedúceho k neplneniu záväzkov. Pre žalovaného je preto zachovanie dobrej povesti dôležité. Žalovaný zo svojej činnosti nikdy nedal žalobcovi a napokon ani verejnosti žiaden dôvod domnievať sa, že by žalovaný mal v úmysle neplniť svoje záväzky riadne a včas (žalobca nemá žiaden dôkaz, že by si niektorý svoj záväzok žalovaný nespĺnil riadne alebo včas). Práve naopak, žalovaný si všetky svoje splatné záväzky riadne a včas plní. Žalovaný vyššie poukázal na skutočnosť, že má aj dlhodobý hmotný majetok. Žalobca neosvedčil, že by žalovaný reálne vykonával akéhokoľvek úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku. Žalovaný žiadne úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku nevykonáva. V účtovnom období roku 2016 dosiahol zisk takmer 12 miliónov EUR, teda žalovaný zvyšuje hodnotu svojho majetku. Žalovaný neukončil podnikanie na území Slovenskej republiky, pričom v tomto smere nemá žiadnu právnu relevanciu, že žalovaný zracionalizoval svoje predmety podnikania, znížil počet konateľov na zákonné minimum a zrušil dozornú radu, pretože jej existencia nie je zákonnou podmienkou. Uvedené zmeny nemajú nijaký vplyv na majetkovú situáciu žalovaného a ani súd nijako nevysvetľuje aká je príčinná súvislosť medzi uvedenými zmenami a potrebou nariadiť neodkladné opatrenie. Je pravdou, že žalovaný ukončil podnikanie v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, ale to samo o sebe nemá nič spoločné s majetkovou situáciou žalovaného. Uvedené však nemožno interpretovať tak, že by žalovaný ďalej nevykonával danú činnosť, pretože naďalej si plní všetky svoje povinnosti vyplývajúce z doposiaľ uzavretých zmluvných vzťahov, ako aj ostatné svoje povinnosti pre neho vyplývajúce z príslušných právnych predpisov. Ak by malo dôjsť k zrušeniu žalovaného a k likvidácii žalovaného, niet žiadnej zámenky predpokladať, že žalovaný chcel žalobcu ako veriteľa akokoľvek ukrátiť. Žalobcovi by sa v takom prípade poskytlo zodpovedajúce zabezpečenie. Podľa ust. § 75 ods. 3 a 4 Obchodného zákonníka spoločníkom žalovaného nemožno poskytnúť plnenie z dôvodov ich nároku na podiel na likvidačnom zostatku skôr, než sú uspokojené nároky všetkých známych veriteľov žalovaného, pričom ak je pohľadávka sporná, môže sa rozdeliť likvidačný zostatok, len ak sa veriteľovi poskytlo zodpovedajúce zabezpečenie. Súd prvej inštancie svoju obavu odôvodňuje celkom nespôsobilým argumentom, a to údajným postupovaním pohľadávok žalovaného voči svojim klientom na iné subjekty (KRUK). Žalovaný v rámci svojej bežnej podnikateľskej činnosti postúpil aj niektoré svoje inak nevyhnutelné pohľadávky. Takéto postúpenie pohľadávok je osobitne prísne regulované aj ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný pritom postupuje v súlade s príslušnými právnymi predpismi a vždy iba tak, aby tým zvýšil hodnotu svojho majetku. Takýmto postupom si zabezpečil dostatok iikvidných prostriedkov aj z takých pohľadávok voči svojim klientom, ktoré sú inak prakticky nevyhnutelné. Teda za odplatu za postúpenie pohľadávok reálne zvýši hodnotu svojho majetku, nie zníži ako sa mylne domnieva žalobca. Údajne neodkladné opatrenie spĺňa aj požiadavku princípu proporcionality. Je v tomto ohľade dôležité, že právny zástupca žalobcu podal

voči žalovanému veľké množstvo návrhov na nariadenie obdobných neodkladných opatrení. Pokiaľ by súdy pri takýchto hromadných podaniach bez ďalšieho vždy nariadili žalovanému skladať do úschovy sumu akú žalobcovia, súc oslobodení od súdnych poplatkov, požadujú, tak spolu by išlo o značné množstvo finančných prostriedkov, ktorých obmedzenie s ich nakladaním predstavuje už výraznú a navyše nedôvodnú ujmu na strane žalovaného. Argument súdu preto nie je úplný.

14. Napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konkrétne súd nesprávne posúdil povinné kumulatívne splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom ani len jedna takáto podmienka splnená nebola. Pred nariadením neodkladného opatrenia bol okresný súd povinný posúdiť, či sú kumulatívne splnené tieto podmienky. Súd prvej inštancie dôvodí len tým, že je vraj daná obava z ohrozenia (hypotetickej) exekúcie. Súd v tomto prípade nesprávne posúdil splnenie tejto podmienky, nielen preto že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ale aj preto, že nesprávne právne posúdil právnu úpravu v kontexte všetkých okolností, ktoré hypoteticky vylučujú, aby pri subjekte akým je žalovaný existovala čo i len hypoteticky možnosť, že by v prípade, ak by aj žalobca bol úspešný vo veci samej, došlo k ohrozeniu následnej exekúcie. Navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav - táto podmienka splnená nie je, čiže splnenie tejto podmienky súd nesprávne právne a skutkovo posúdil, resp. ju dokonca opomenul zohľadniť. Nie je splnená podmienka, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (t. j. princíp proporcionality) - táto podmienka splnená nie je, čiže splnenie tejto podmienky o súd nesprávne právne a skutkovo posúdil. Nie je splnená podmienka, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením v zmysle § 324 ods. 3 CSP. Vzhľadom na to, že žalovaný má majetok, je možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie podľa § 343 ods.1 CSP.

15. Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá a žalovanému sa priznáva voči žalobcovi náhrada trov konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100 %. Žalovaný poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Banskej Bystrici, Košiciach, Trnave, Bratislave, Nitre a Žiline v roku 2017. Posledné uznesenie je uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.03.2018, pričom odvolacie súdu mali opakovane konštatovať, že na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú dané zákonné dôvody, pričom medzičasom nemalo dôjsť k žiadnej zmene okolnosti, ktoré by odôvodňovali iný záver. Uvedené rozhodnutia žalovaný pripojil k svojmu odvolaniu.

16. K odvolaniu žalovaného sa žalobkyňa nevyjadрила žalobkyňa.

17. Odvolací súd na základe podaného odvolania, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad uvedených v § 379 a násl. CSP, bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

18. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (§ 324 ods. 1 CSP).

19. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

20. Z ust. § 325 ods. 1 CSP vyplýva, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde (§ 325 ods. 2 písm. b) CSP).

22. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (§ 326 ods. 1 CSP).

23. Ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne (§ 328 ods. 1 CSP).

24. Účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevyučuje, že o právach a povinnostiach strán bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení, prípadne ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej neuloží. Všeobecný súd neodkladným opatrením upravuje pomery strán, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd strán, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2M Cdo/3/2010 z 29.07.2010).

25. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujú ich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP). Samotná lehota na rozhodnutie indikuje, že súd nerozhoduje na základe štandardného dokazovania, ale vychádza z osvedčenia práv strany a z osvedčenia porušenia týchto práv.

26. Zákonnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne upraviť pomery strán. V danom prípade mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyňa neosvedčila nevyhnutnosť okamžitej úpravy pomerov strán sporu.

27. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v danom prípade osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Zo spisu vyplýva, že žalobkyňa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila Výročnú správu Provident Financial, s.r.o. za rok končiaci sa 31. decembra 2016.

28. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vyplýva, že u žalovaného došlo k zmene obchodného mena na Endepro, s.r.o., Bratislava a táto spoločnosť je v likvidácii. Spoločnosť zároveň, na rozdiel od spoločnosti Provident Financial s.r.o. už nemá v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov a jediným predmetom jej činnosti sú administratívne služby.

29. Pri zrušení spoločnosti ide o splnenie určitých podmienok, ku ktorým podľa odvolacieho súdu žalovaný nepochybne smeruje. Ide o likvidáciu spoločnosti, resp. ukončenie podnikania, prevod majetku spoločnosti, ukončenie zmluvných vzťahov a podobne.

30. Vo výročnej správe Provident Financial, s.r.o. za rok končiaci sa 31. decembra 2016, ktorú predložila žalobkyňa sa uvádza, že spoločnosť v roku 2016 neposkytla žiadne úvery v dôsledku legislatívnych zmien v decembri 2015. Zmena legislatívy, ktorú prijal parlament bez konzultácií so zainteresovanými spoločnosťami v decembri 2015 zásadne zmenila právny rámec pre poskytovateľov spotrebných úverov. Spoločnosť prestala od 18. decembra 2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017. Táto skutočnosť ovplyvnila výsledky za rok 2015 a 2016 a tiež ovplyvní nastavenie súčasného obchodného modelu. V dôsledku obmedzenia podnikateľskej činnosti bolo počas roka 2016 zatvorených 5 regionálnych pobočiek. K 31. decembru fungovalo 6 pobočiek. Od roku 2015, kedy mala spoločnosť 276 zamestnancov, došlo k zníženiu ich počtu na konci roka 2016 na 108 zamestnancov.

31. Aj z webovej stránky spoločnosti Provident Financial s.r.o. Bratislava <https://www.provident.sk/> vyplýva oznámenie, že spoločnosť od 18.12.2015 neposkytuje spotrebiteľské úvery.

32. Z predmetnej výročnej správy Provident Financial s.r.o. ďalej vyplýva, že vlastné imanie je na úrovni mínusu, konkrétne 16.205.010,- Eur, (2015: záporné vlastné imanie vo výške 28.161.982,- Eur). Z

uvedeného vyplýva, že záporné vlastné imanie spoločnosti vysoko prevyšuje hodnotu jej základného imania.

33. Žalovaný tiež postupuje svoje pohľadávky na iné spoločnosti. Nevlastní žiadny majetok a jeho majetkom sú iba finančné prostriedky z pohľadávok voči svojim klientom a tak ako správne uviedla žalobkyňa, ich počet je neurčitý.

34. Z toho preto možno vyvodiť dôvodnosť obavy žalobkyne, že súčasná obmedzená činnosť žalovaného, výsledky hospodárenia za uplynuté obdobie, majetok žalovaného nedávajú dostatočnú záruku budúcej vymožitelnosti jej nároku uplatneného v tomto spore.

35. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade sú dané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, je správny. Žalobkyňa osvedčila, že konanie žalovaného smeruje k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti. Celkové konanie žalovaného svedčí v prospech záveru, že v danom prípade vzhľadom na doposiaľ uvedené skutočnosti ide o také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obo/I 44/97), čo žalobkyňa osvedčila.

36. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a žalovaný neuviedol vo svojom odvolaní také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia.

37. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením s osvojením si odôvodnenia ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

38. K predloženým uzneseniam odvolacích súdov, ktoré mali opakovane konštatovať, že na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú dané zákonné dôvody odvolací súd uvádza, že uvedené uznesenia vychádzali zo stavu pred vstupom žalovaného do likvidácie. Pomery po vstupe žalovaného do likvidácie sa však zmenili, preto judikatúru do tohto termínu nemožno považovať za smerodajnú z dôvodu zmeny skutkového stavu. Na uvedené preto odvolací súd neprihliadol.

39. O trovách prvoinstančného aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po skončení konania vo veci samej.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).